

Elveda

– ebru çimen · 13 Temmuz 2019

Hırsına kapıldığın da söz verdiğin gibi gidip dönememek, pişman olmuş öfkesinde kavrulmuş bir cehennem ateşinde yeniden her defasında bağırarak ve bağırarak.. Yapılan iyilikleri unutmuş,

içinde ki kötüleğe kollarını açmışcasına ruhunu fedâ etmiş belki de sensizliğine, kalpsizliğine.. Ne iyilik nede kötülük unutulmazmış aslında feryad figan ateşin içinde yapayalnız kalmış yaptıklarının hasretiyle bi hışımda yanmış..

Kirpiklerime kadar yağan kara esirim düşerken alnına koca bir ömrü devirmiş mevsimler, taramış saçlarını dipten ağarırken.. Sevginin eşsiz tanığı gözlerinde güneş tutulur belki de ay yüzünde

yansıması olur seni son görüşüm ve son umudum.. Son demini yaşayan bir beden seni unutabilir mi ki bu kalp, ağlamakta olan bir beden, bir göz, bir damla göz yaşı belki de sadece bir kan.. Hayat önünde diz çöker vaden dolmak üzere artık gideceksin, mükemmel gülüşüne bembeyaz dişlerine

elveda demek ne kadar zor bi bilsen.. Üç günlük dünya'da sevgilim gelip geçiyor yanımızdan nihayetinde bir kereliğine kefen biçiliyor bu bedene, beraber yan yana ateş de olur su da olsun yine beraber olsun

elvedâ geçmiřim, elvedâ
tek gerçek âřkim.. Elveda ledâ..